

2. A második jogalap azon az állításon alapul, hogy a Bizottság túllépte a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL 1987. L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) 9. cikkében ráruházott hatáskörök kereteit.
3. A harmadik, a Bizottság téves jogalkalmazására alapított jogalap, mivel az a töltőtisztviselőlevél-konzervet tévesen sorolta a vitatott rendelet mellékletében meghatározott KN-kód alá.

2011. július 15-én benyújtott kereset — Pigui kontra Bizottság

(T-382/11. sz. ügy)

(2011/C 282/61)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Cristina Pigui (Strejnic, Románia) (képviselő: M. Alexe, ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

- A Törvényszék kötelezze az alperest a 2008-2010-es Jean Monnet online Master programban résztvevő bármely felsőoktatási intézmény nevére vonatkozó információk közlésére;
- a Törvényszék kötelezze az alperest: a program leállítására, amennyiben abban nem vesz részt felsőoktatási intézmény, a diákok és a szervezők közötti írásbeli tanulmányi szerződés kötésének megkövetelésére, és valamennyi diákra vonatkozóan egységes értékelési rendszer megkövetelésére; valamint
- kötelezze a Bizottságot a felperes *ab initio* helyzetének visszaállítására, kifejezésre juttatván legalább a felperes vonatkozásában, hogy a 2008-2010-es program nem érte el a Jean Monnet program színvonalát.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetével a felperes az EUMSZ 265. cikk alapján annak megállapítását kéri, hogy az alperes jogellenesen elmulasztotta cselekvési kötelezettségét azáltal, hogy nem tette közzé a felperes által kért nyilvános vizsgálat megállapításait.

Keresete alátámasztása végett a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap keretében a felperes arra hivatkozik, hogy az alperes megsértette az 1720/2006/EK határozat⁽¹⁾ 6. cikkének (3) bekezdését és 15. cikkét, mivel elmulasztotta a felperes által kért vizsgálatot és nyilvánosságra hozatalt, valamint megsértette az Európai Unió Alapjogi Chartájának 11. és 38. cikkét, mivel megsértette az átláthatóság elvét és a fogyasztóvédelmi jogszabályokat.
2. A második jogalap keretében a felperes arra hivatkozik, hogy az alperes megsértette a 97/7/EK irányelv⁽²⁾ 4. és 5. cikkét, és a 2005/29/EK irányelv⁽³⁾ 2. cikkének a) és b) pontját, valamint 5. cikkét azáltal, hogy elmulasztotta a Jean Monnet program online Master képzése célkitűzéseinek fényében annak — az 1720/2006/EK határozat 15. cikke szerinti — vizsgálatát és értékelését.
3. A harmadik jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy az alperes megsértette a 97/7/EK irányelv 5. cikkét, és a 2005/29/EK irányelv 2. cikkének a) és b) pontját, 6. és 7. cikkét azáltal, hogy elmulasztotta a diákok kettős mérce alapján történő értékelésének vizsgálatát.
4. A negyedik jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy az alperes megsértette az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 14. cikkét, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez fűzött 1. sz. jegyzőkönyv 2. cikkét, mivel a felperes nem részesült egyenlő bánásmódban a Jean Monnet program online Master képzésének keretében.

- (¹) Az egész életen át tartó tanulás terén egy cselekvési program létrehozásáról szóló, 2006. november 15-i 1720/2006/EK európai parlament és tanácsi határozat (HL 2006. L 327., 45. o.)
- (²) A távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK európai parlament és tanácsi irányelv (HL 1997. L 144. o., 19. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet, 319. o.)
- (³) A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlament és tanácsi irányelv („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) (HL 2005. L 149., 22. o.)

2011. július 21-én benyújtott kereset — Makhlouf kontra Tanács

(T-383/11. sz. ügy)

(2011/C 282/62)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Eyad Makhlouf (Damaszkusz, Szíria) (képviselők: P. Grollet és G. Karouni ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2011/273/KKBP határozat végrehajtásáról szóló, 2011. május 23-i 2011/302/KKBP tanácsi végrehajtási határozatot annyiban, amennyiben az a felperesre alapvető jogok megsértése miatt vonatkozik;
- a Törvényszék eljárási szabályzatának 87. és 91. cikke alapján kötelezze az Európai Unió Tanácsát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap a védelemhez való jog és a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésén alapul. A felperes arra hivatkozik, hogy megsértették a védelemhez való jogát azzal, hogy a szóban forgó szankciókat szabták ki vele szemben anélkül, hogy előzetesen meghallgatták volna, lehetőséget biztosítottak volna a számára a védekezésre, illetve tudomására hozták volna a vele szemben hozott intézkedések alapjául szolgáló körülményeket.
2. A második jogalap az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében szereplő indokolási kötelezettség megsértésén alapul. A felperes azt rója fel a Tanácsnak, hogy anélkül hozott vele szemben korlátozó intézkedéseket, hogy közölte volna vele azok okait, amivel lehetővé tette volna védekezési jogalapjai kifejtését. A felperes felrója az alperesnek, hogy megalapozott általános és sztereotípiákon alapuló indokolással, anélkül hogy pontosan megjelölte volna a határozata jogi igazolhatóságát meghatározó ténybeli és jogi körülményeket, és azokat a megfontolásokat, amelyek alapján meghozta ezt a határozatot.
3. A harmadik jogalap az indokolás megalapozottságára vonatkozik. A felperes kifogásolja, hogy a Tanács nyilvánvalóan téves indokolásra támaszkodott, amelyben összefüggésben nem álló körülményeket elegyített, és amely így nem tekintendő jogilag megfelelőnek.
4. A negyedik jogalap a hatékony bírói jogvédelemmel kapcsolatos garancia megsértésén alapul. A felperes arra hivatkozik, hogy nemcsak hogy nem tudta eredményesen kifejteni álláspontját a Tanács előtt, hanem — mivel a megtámadott határozat semmilyen egyedi és konkrét okot nem jelöl meg igazolásként — arra sem képes, hogy a Törvényszékhez benyújtott keresete által biztosított lehetőséget kihasználja.
5. Az ötödik jogalap az arányosság általános elvének megsértésén alapul.
6. A hatodik jogalap a tulajdonhoz való jog annyiban történő megsértésén alapul, amennyiben a korlátozó intézkedések és különösen a pénzeszközöket befagyasztó intézkedés a felperesnek a javai feletti szabad rendelkezéshez való alapvető jog aránytalan sérelmét jelentik.

7. A hetedik jogalap a magánélet tiszteletben tartásához való jog annyiban történő megsértésén alapul, amennyiben a pénzeszközöket befagyasztó és a mozgásszabadságot korlátozó intézkedések szintén a felperes alapvető jogának aránytalan sérelmét jelentik.

2011. július 22-én benyújtott kereset — Safa Nicu Sepahan kontra Tanács

(T-384/11. sz. ügy)

(2011/C 282/63)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Safa Nicu Sepahan (Isfahan, Irán) (képviselő: A. Bahrami ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 961/2010/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2011. május 23-i 503/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelettel (HL 2011. L 136., 26. o.; helyesbítés: HL L 164., 2011.6.24., 22. o.) módosított, az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 423/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. október 25-i 961/2010/EU tanácsi rendelet (HL 2010. L 281., 1. o.) VIII. melléklete 19. sz. bejegyzését nyilvánítsa semmisnek;
- állapítsa meg, hogy az alperes megsértette az EUMSZ 265. cikket azáltal, hogy nem vizsgálta meg a felperes által 2011. június 7-én a 19. sz. bejegyzés felülvizsgálata iránt benyújtott kérelmet;
- rendelje el a felperes nevének az Európai Unió szankciólistáiról való levételét;
- állapítson meg a felperes számára kártérítést, melynek összegét a jelen eljárás során kell megállapítani, de legalább 2 000 000 EUR-t; és
- az alperest kötelezze a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Tanács nyilvánvaló értékelési hibát követett el, mivel a felperes nevének a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek listájára történő felvétele téves, félrevezető, pontatlan, hiányos, és ezért teljesen jogellenes.